

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

December 2016

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0540278 Alvared

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000 -områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitat-direktiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livs-miljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitat-direktivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000- område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har till kommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet.

Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen.

Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Lena Smith

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0540278 Alvared

Kommun: Falköping

Områdets totala areal: 0,62 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-12

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Privat.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2001-06-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

6510 - Slåtterängar i låglandet

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden: I Natura 2000-området Alvared är de prioriterade naturvärdena de örtrika torrängarna där den ovanliga och rödlistade och fridlysta torrängsarten drakblomma förekommer.

Motivering: Stäppartade torrängar förekommer endast på ett fåtal ställen i landet. De förekommande naturtyperna kalkgräsmark och slåtteräng är båda artrika med många olika hävdgynnade arter. Drakblomma finns i rikliga bestånd i flera av Alvareds delområden och tidigare (1998) fanns även smalbladig lungört inom Natura 2000-området.

Prioriterade åtgärder: Fortsatt skötsel med återkommande naturvårdsbränningar, slåtter och eventuellt bete. Skötseln ska vara anpassad till de särskilda krav som arterna drakblomma och

smalbladig lungört ställer på tidpunkter under året för slåtter och betespåsläpp. Långsiktig och detaljerad uppföljning av lokalerna är av stor vikt för att på ett säkrare sätt bedöma hotstatus för populationerna och lämpligheten av olika skötselalternativ. (Vid inventeringar och uppföljningar av flera andra lokaler i landet med drakblomma har man sett att det föreligger stora variationer mellan år och att det fortfarande är mycket svårt att uttala sig om de långsiktiga effekterna av olika hävdformer).

Beskrivning av området

De 5 delområdena som ingår i Natura 2000-området ligger alla norr och nordväst om Åsarp. Landskapet är lätt kuperat med kullar och åkerholmar i Åtrans dalgång och på några av dessa ligger de 5 delområdena vilka består av små örtrika torrängar, s.k. stäppartade torrängar. Hela området ingår i riksintresseområde för naturvården (Ätradalens) och särskilt värdefulla vatten (Åtrans dalgång).

Torrängarna var för ca 10 år sedan (omkring 2006) drabbade av igenväxning med bland annat bergrör, hundäxing, hallon och andra buskar. På fyra av delområdena fanns den starkt hotade, rödlistade och fridlysta drakblomman samt några exemplar av smalbladig lungört, starkt hotad enligt rödlistan. För stäppartade torrängar har det fram tills 2015 funnits ett nationellt åtgärdsprogram för bevarande av naturtypen (ÅGP). Med stöd i åtgärdsprogrammet har skötselåtgärder såsom naturvårdsbränningar, slåtter och bete startats i olika omfattning i de 5 delområdena. Åtgärdena syftar också till att förbättra förutsättningarna för drakblomman.

Alla delområden utom ett (utvecklingsmark vid Ågården) inventerades 2007 (Länsstyrelsens Rapport 2010:37). I inventeringen 2007 återfanns den rödlistade drakblomman (stark hotad, EN) i fyra av delområdena. Andra arter som noterades var bland annat: smalbladig lungört (rödlistad, starkt hotad, EN, i det nordligaste delområdet), backsippa (sårbar, VU), backskafting, backsmultron, blodnäva, bockrot, brudborste, brudbröd, flentimotej, prästkrage, stor blåklocka, svinrot, tjärblomster, trollsmultron (sårbar, VU), vitmåra, väddklint samt ängshavre. Även en stor mängd ohävsarter noterades 2007 bland annat bergrör, hallon, hundkax, hundäxing och timotej samt igenväxning med oxel, björk, asp, en, rosor, hassel och odon. I en del delområden finns lägre stenmurar samt block i dagen samt stenupplag. Sedan 2008 görs skötselåtgärder och alla delområden har naturvårdsbrännts varierande mellan 1 - 3 gånger fram till och med 2016. Uppföljningar av åtgärdena har gjorts inom åtgärdsprogrammet (ÅGP) för stäppartade torrängar. Uppföljning av drakblomma mellan 2007-2015 visar att det varken finns en positiv eller negativ trend totalt sett på de undersökta lokalerna. Mellanårsvariationen är stor och utvecklingen är olika på de olika lokalerna.

Historik: År 1998 fanns på fyra av delområdena 349 plantor drakblomma och 7 plantor smalbladig lungört. År 2003 fanns på det femte delområdet 5 plantor drakblomma. På ena delområdet växte år 1998 315 plantor drakblomma, som därmed var en av länets rikaste lokaler för drakblomma. I länet fanns totalt cirka 3000 plantor drakblomma och 15000 plantor smalbladig lungört.

Utvecklingsmark: Den sammanlagda arealen utvecklingsmark i Natura 2000-området är ca 0,25 ha.

Närmiljön: I det omgivande landskapet finns ytterligare kullar och åkerholmar som ej är del av Natura-2000-området, som också i vissa fall sköts eller borde skötas för att därigenom vara potentiella spridningsområden för den värdefulla torrängsfloran.

Bevarandemål

Bevara och utveckla de örtrika torrängarna med möjlighet för drakblomma och smalbladig lungört att expandera.

Se även under naturtypsbeskrivningarna.

Vad kan påverka negativt

De i Sverige små populationerna av drakblomma och smalbladig lungört är ett hot i sig. Litenheten kan resultera i degenerationseffekter och utdöende.

Hot mot både kalkgräsmarker och slätterängar i låglandet samt dess torrängsarter är ohävd, felaktig hävd, igenväxning, gödsling, kvävededfall, kemiska gifter, upplag, schaktning, bortodling, trädplantering, isolering/fragmentering mm. Ytterligare hot är expansion av bergrör.

Se även under naturtypsbeskrivningarna.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken). Om en verksamhet/åtgärd påverkar ett Natura 2000-område så kan denna vara tillståndspliktig även om den utförs utanför Natura 2000-området.

- De delområden som utgörs av åkerholmar (åtminstone Alvared 3, 4, 8 och 10) är skyddade enligt det generella biotopskyddet för åkerholmar (7 kap.11§ Miljöbalken). Drakblomma och smalbladig lungört är fridlysta. I övrigt finns inget skydd annat än Natura 2000 i området.

- Skötseln i Natura 2000-området bör säkras långsiktigt genom naturvårdsavtal eller skötselavtal. Viktigt är att löpande skötsel i området följs upp årligen. Miljöstöd ur landsbygdsprogrammet har inte sökts, inget av delområdena ingår i något jordbruksblock.

- Skötsel: Lämplig skötsel är slätter, alternativt slätter med efterbete, alternativt bete med sent betespåsläpp (tidigast sista veckan i juli). Vid behov stängslas lämpligen ostängslade objekt. Sambete med vall är inte lämpligt. Försiktig slyröjning, buskar av främst en och nypon kan behöva sparas om drakblomman växer intill. Naturvårdsbränning genomförs vid behov i delområdena. Eventuella upplag av skrotsten bör tas bort. Man har vid studier funnit att drakblomman endast besöks av en enda insektsgrupp, humlor, framförallt är det mörk jordhumla, stenhumla, åkerhumla och hushumla som pollinerar drakblomman. Humlorna är mycket viktiga för att drakblomman ska producera rikligt med frön.

Drakblommedelområden slås sent med start 1 augusti. Vid bete kan betet påbörjas i mitten på juli.

Smalbladig lungörtdelområden slås med start i mitten på juli. Arten har inte noterats förekomma i något av delområdena under senare år.

Beskrivning av utförda åtgärder i Natura 2000-områdets 5 delområden, från söder till norr:

- Sydvästra delområdet, Alvared 3 (beteckning 20050): Utvecklingsmark mot silikatgräsmark (6270). Restaurering och slyröjning, 2009. Naturvårdsbränning, 2011, 2012, 2014 och 2016.
- Sydöstra delområdet, Alvared 4 (beteckning 20060): Restaurering, slyröjning och

naturvårdsbränning 2009. Sköts genom slätter av Naturskyddsföreningen sedan dess. Svag slätter (ej fagning), ingår i studie. Riklig förekomst av drakblomma.

- Västra delområdet vid Ågården, Alvared 10 (beteckning 20115): Utvecklingsmark mot silikatgräsmark (6270). Naturvårdsbränning 2008 och 2011.

- Östra delområdet vid Ågården, Alvared 8 (beteckning 20100): Restaurering, slyröjning 2009 och 2012. Naturvårdsbränning 2008, 2009. Slätter sköts av Naturskyddsföreningen. Riklig förekomst av drakblomma.

- Norra delområdet, Alvared 9 (beteckning 20110): Naturvårdsbränning 2008 och 2011. Ganska riklig förekomst av drakblomma 2012.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 0,04 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Silikatgräsmark finns i det minsta och nordligaste delområdet (Alvared 9). Drakblomma finns i delområdet och 2012 noterades 164 stänglar av blomman. Andra hävdgynnade arter som förekommer i silikatgräsmarken är: backskafting, blodnäva, brudborste, brudbröd och trollsmultron (VU). Delområdet var 2007 på väg att växa igen och flera ohävdsarter såsom hundkäx, hundäxing och ogräsmaskrosor förekom tillsammans med annan igenväxningsvegetation. Delområdet har sedan dess röjts och naturvårdsbränts 2008 och 2011, slåtter har också utförts årligen enligt ett slåtteravtal.

Utvecklingsmark: Delområdet som ligger väster om Ågården (Alvared 10) ca 0,15 ha samt det sydvästliga delområdet (Alvared 3) ca 0,10 ha kan med tiden och med rätt skötsel av röjning, naturvårdsbränning samt slåtter och eventuellt efterbete utvecklas mot silikatgräsmark (6270). Den sammanlagda arealen utvecklingsmark är 0,25 ha.

Generell beskrivning av naturtypen: Artrika, hävdpräglade gräsmarker nedanför trädgränsen på torra till friska, silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0 - 30%. Silikatgräsmarker är den vanligaste betesmarkstypen i Sverige och har vanligen en örtrik markvegetation. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. Naturtypen kan uppträda i olika skepnader beroende på bland annat fuktighet och klimat. Typiska arter är bl.a. blåsuga, slåttergubbe, darrgräs, jungfrulin, slät dyngbagge (m fl dyngbaggsarter), månhornsbagge, vårtordyvel, ängspärlemorfjäril, smultronvisslare, slåttergräsfjäril m.fl.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdsarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen Silikatgräsmark (6270) ska vara minst 0,04 hektar.

Regelbunden hävd ska påverka området, företrädesvis genom slåtter och eventuellt efterbete samt naturvårdsbränning vissa år. Ingen skadlig ansamling av förna såsom gammalt gräs och örter ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall ska förekomma.

Solexponerade, varma miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag i gräsmarken.

Krontäckningen av träd och buskar ska vara liten. Enstaka värdefulla träd t.ex. bärande och blommande träd och enstaka värdefulla buskar t.ex. bärande och blommande buskar, snår- och brynbildande buskar ska förekomma. Igenväxningsvegetation ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. Arter främmande för naturtypen ska inte förekomma.

Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karakteristisk för naturtypen.

Typiska arter som till exempel jungfrulin, bockrot, svart/rödkämpar, stor blåklocka, brudbröd,

prästkraige, nattviol, ängsskallra, ängsvädd, blåsuga, darrgräs ska förekomma. Typiska och karaktäristiska arter ska förnygra sig och inte minska. Skötseln ska gynna förekomst och spridning av drakblomma.

Negativ påverkan

- Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Alltför kraftig röjning av buskar och träd så att organismer som är beroende av dessa strukturer missgynnas.
- Överbete. Alltför intensivt betetryck påverkar naturtypen negativt.
- Skötsel som avlägsnar småbiotoper, kantzoner och mosaikmiljöer och skapar skarpa gränser mellan olika markslag påverkar naturtypen negativt.
- Spridning av gödsel i naturtypen påverkar floran negativt.
- Tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan och ska därför bara användas vid behov.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar påverkar floran negativt.

Bevarandeåtgärder

- Länsstyrelsen har ett slätteravtal med markägaren som gäller t o m 2016 för delområdet Alvared 9 (slikatgräsmark) samt delområde Alvared 10 (utvecklingsmark mot silikatgräsmark, 6270) som ligger väster om Ågården. Slätteravtalet bör förlängas till att gälla även efter 2016 och framåt.
- Fortsatt röjning av igenväxningsvegetation vid behov, naturvårdsbränning vissa år samt årlig slätter och eventuellt efterbete. Skötseln ska gynna förekomst av drakblomma och smalbladig lungört och ska därför anpassas vad gäller tidpunkter under året för slätter och ev. bete.
- Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.

Se även bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är gynnsamt.

6510 - Slätterängar i låglandet

Areal: 0,19 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Slätteräng finns på det östra av de två sydligaste delområdena och på delområdet som ligger öster om Ågården.

- På det södra delområdet som ligger på en kulle ca 200 m NO om Västgötagården (Alvared 4) har noterats förekomst av drakblomma, 122 plantor år 2007, 2256 plantor 2012 och 2000 plantor 2015. Andra hävdgynnade arter som noteras förekomma är: backglim, blodnäva, brudbröd, flentimotej, ängshavre, prästkrage och tjärblomster samt en del ohävdarter. 2009 gjordes viss restaurering samt naturvårdsbränning, delområdet har sedan skötts med slätter av naturskyddsföreningen. Slätterängen ingår i en studie av slätterobjekt och målet med skötseln är att slättern ska vara svag, att fagning på våren inte ska göras. Meningen är att undersöka om denna typ av skötsel (hävdregim) kan gynna drakblomman.

- Även i delområdet öster om Ågården (Alvared 8) förekommer drakblomma; 18 plantor år 2007 och 224 år 2015. Andra hävdgynnade arter som förekommer är: backsmultron, blodnäva, bockrot, brudbröd, flentimotej, stor blålocka, svinrot, trollsmultron (VU), väddklint, ängshavre och vissa ohävdarter samt träd och buskar. Delområdet restaurerades 2008 och 2009 genom slyröjning och naturvårdsbränning. Området hävdas genom årlig slätter.

Generell beskrivning av naturtypen: Artrika, torra – friska, hävdpräglade ängar. Naturtypen har utvecklats genom lång kontinuitet av slätterängsskötsel (och ofta även använts som betesmark på senare tid). Krontäckning av träd och buskar är 0 – 30%. Hävdgynnade arter ska finnas. Typiska arter (kärleväxter) är: kattfot, slättergubbe, slätterfibbla, ormrot, darrgräs, Jungfru Marie nycklar, nattviol, prästkrage, jungfrulin, svinrot, rödklint, ängsnycklar, hirsstarr, pillerstarr m.fl. samt (fjärilar): ängspärlemorfjäril, skogsvisslare, vitfläckig guldvinge, slättergräsfjäril, skogsnätfjäril, ängsblåvinge, smultronvisslare m.fl.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen Slätterängar i låglandet (6510) ska vara minst 0,19 hektar.

Naturtypen ska hävdas genom årlig slätter och eventuellt efterbete. Den ska i slutet av betessäsongen vara välhävdad och utan ansamling av skadlig föna. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi. Näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall ska förekomma. Solexponerade, varma miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag i gräsmarken. Krontäckningen av träd och buskar ska saknas eller vara liten. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma. Förekomsten av örtarade igenväxningsarter som t.ex. bergrör, örnbräken och hundäxing ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Förekomsten av typiska arter som t.ex. backnejlika, darrgräs, gullviva, jungfrulin, prästkrage, rödkämpar, slätterfibbla, slättergubbe, svinrot, ängsvädd och vårfingerört ska vara allmän-riklig. Skötselmetoderna ska gynna

förekomsten av drakblomma.

Negativ påverkan

- Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Alltför kraftig röjning av buskar och träd så att organismer som är beroende av dessa strukturer missgynnas.
- Överbete. Alltför intensivt betetryck påverkar naturtypen negativt.
- Skötsel som avlägsnar småbiotoper, kantzoner och mosaikmiljöer och skapar skarpa gränser mellan olika markslag.
- Spridning av gödsel i naturtypen påverkar floran negativt.
- Tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan och ska därför bara användas vid behov.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar påverkar floran negativt.

Bevarandeåtgärder

- Den södra slätterängen (Alvared 4) ska skötas med årlig slåtter och så länge drakblommestudien pågår ska ängen inte fagas på våren och inte efterbetas, området ska skötas med svag slåtter.
- Den norra slätterängen (Alvared 8) ska skötas med årlig slåtter och eventuellt efterbete. Igenväxningsvegetation ska hållas undan genom röjning vid behov. Vissa år kan marken även naturvårdsbrännas för att bland annat få bort skadlig föroreningssamling.
- Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.
- Skötseln ska gynna förekomst av drakblomma och smalbladig lungört samt andra slätterängsarter inklusive pollinatörer bland annat humlor. Skötseln kan behöva anpassas vad gäller tidpunkter under året för slåtter och ev. bete för att bäst gynna t.ex. drakblomman.

Se även bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet i slätterängarna är gynnsamt.

Området med framförallt sitt individrika drakblommedelområde bidrar bra till den biogeografiska bevarandestatusen för slätterängar i låglandet. Dock finns här potential för att höja bevarandestatusen genom att starta upp hävd på ohävdade delar samt starta upp hävd på närliggande objekt som inte är en del av natura-2000-området.

Dokumentation

Artportalen. ArtDatabanken SLU. www.artportalen.se. Uttag 2016-08

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1994: Ängs- och hagmarker i Falköpings kommun. Länsstyrelsen i Skaraborg, rapport -94/19.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län. 1999: Miljöövervakning av örtrika torrängar i Skaraborg 1998. Länsstyrelsen i Västra Götaland, rapport 1999:3.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 2007: Stäppartade torrängar på Falbygden och i Ätradalen, inventering 2007. Rapport 2010:37

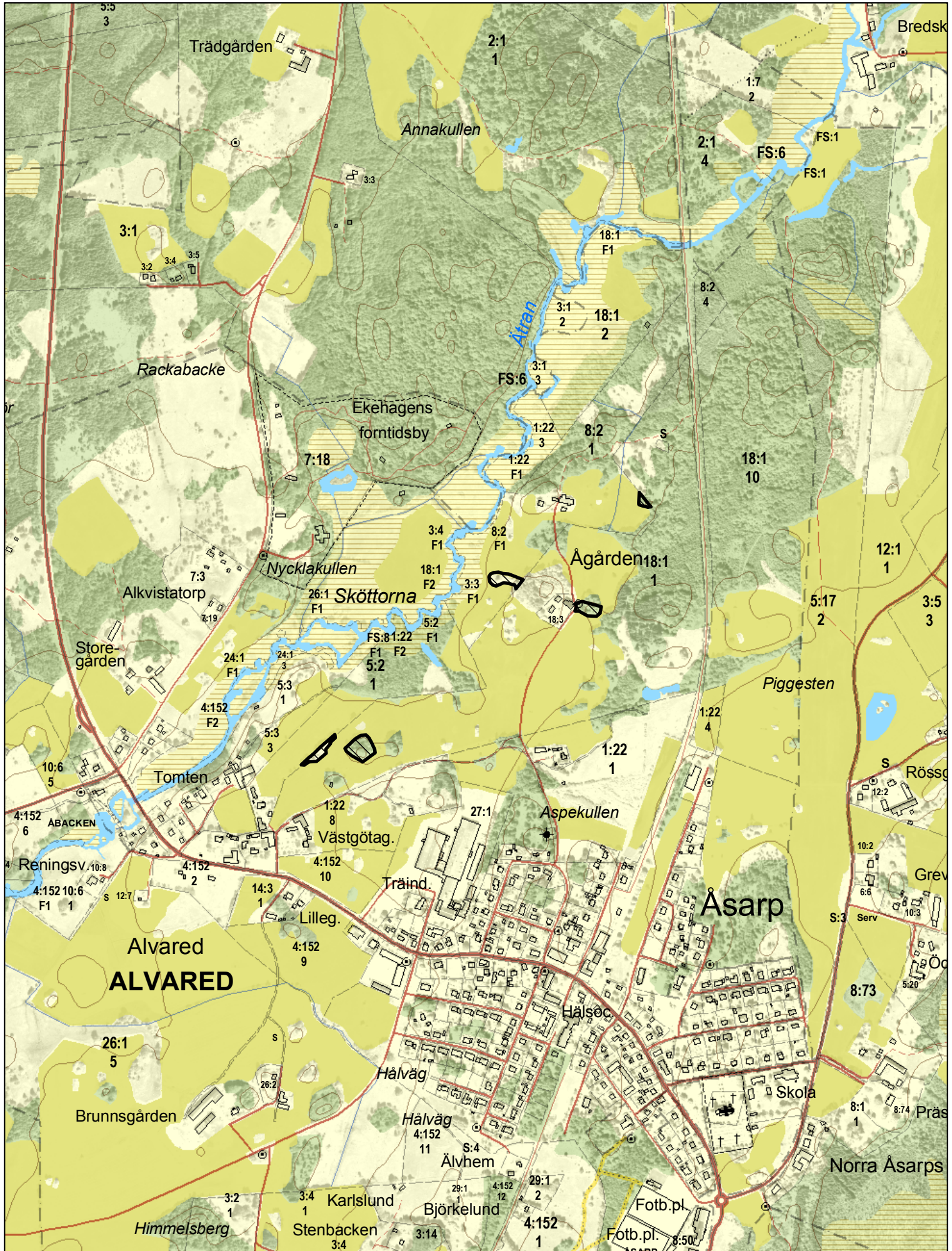
Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledningar. www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/.

Naturvårdsverket, Åtgärdsprogram för stäppartade torrängar i Västsverige 2011-2015. Rapport 6405, december 2010.

Bilagor

Kartor:

1. Beslutskarta, Natura 2000-områdets avgränsning
2. Naturtypskarta, (visar endast Natura 2000-naturtyper)

Natura 2000-naturtypskarta, Alvared SE0540278, Falköpings kommun

Natura 2000-området består av 5 delområden.

 6270 - Silikatgräsmarker
  6510 - Slätterängar i låglandet

 Utvecklingsmark, icke Natura-naturtyp

 Natura 2000 Habitatdirektivet

0 100 200 300 400 Meter

© Länsstyrelsen i Västra Götalands län
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Skala (i A4): 1:6 000

